

Οι Πιτσιρικάκι

Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2011, Παπαδάτες Πρέβεζας

Τιμή : 0,80 €

Ξεκινούν τα σχολεία

12 Σεπτεμβρίου

Την ημέρα αυτή ανοίγουν σε όλη την χώρα τα σχολεία. Πολλοί μαθητές περιμένουν με αγωνία να πάνε στο σχολείο. Άλλοι πάλι δεν θέλουν να αποχωριστούν το παιχνίδι, την ξενοιασιά και την ξεκούραση του καλοκαιριού και να ξεκινήσουν το διάβασμα και τα διαγωνίσματα του σχολείου. Όπως και να 'χει όμως το σχολείο είναι το πιο σημαντικό σκαλοπάτι στη ζωή μας.

Δυστυχώς όμως, η νέα σχολική περίοδος αρχίζει με προβλήματα εξαιτίας της καθυστερημένης διανομής των σχολικών βιβλίων, των μειωμένων κονδυλίων που αντιστοιχούν τη φετινή σχολική χρονιά στις Σχολικές Επιτροπές των σχολείων, καθώς και της σημαντικής έλλειψης σχολική κτιρίων. Δεν πρέπει όμως να μείνουμε μόνο στα προβλήματα. Η μέρα αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική για τους μαθητές της πρώτης τάξης του δημοτικού, γυμνασίου, λυκείου ακόμα και για τους σπουδαστές, γιατί έρχονται πρώτη φορά σε επαφή με το σχολείο, με τους συμμαθητές τους και με τους διδάσκοντες. Κάθε τάξη όμως έχει και τις δυσκολίες τις, όπως άλλωστε και κάθε προσπάθεια ή ακόμη καλύτερα κάθε εργασία γι αυτό χρειάζεται μόχθο και υπομονή για να την φέρουμε εις πέρας.

Ελπίζουμε η νέα σχολική χρονιά να εκπληρώσει τις προσδοκίες όλων των μαθητών, των γονέων και των εκπαιδευτικών και τα επιτεύγματα των σχολείων μας να συνεχίσουν να είναι εξίσου σημαντικά με εκείνα των προηγούμενων ετών.

Καλή σχολική χρονιά, στα παιδιά του Νηπιαγωγείου, του Δημοτικού, στα παιδιά του Γυμνασίου, στα παιδιά του Λυκείου, στα παιδιά που τώρα έπαψαν να είναι μαθητές και έγιναν... φοιτητές.

Καλή σχολική χρονιά στους γονείς που με κόπους και μόχθους μεγαλώνουν τα παιδιά τους, μα και καλή σχολική χρονιά στους καθηγητές και στους δάσκαλους σε κάθε εκπαιδευτική βαθμίδα.

Βαλεντίνη Κοκκίνη

Φιλιππιάδα

Η πόλη των
πελαργιών

Η Φιλιππιάδα είναι μια μικρή πόλη, η δεύτερη του Νομού Πρέβεζας. Η θέση της είναι κομβικό σημείο των Νομών Πρέβεζας, Άρτας και Ιωαννίνων. Πήρε το όνομά της από την αγάπη των κατοίκων προς τα άλογα (ίππους). Η Φιλιππιάδα αποτελείται από τρεις συνοικισμούς: Παλαιά Φιλιππιάδα, Νέα Φιλιππιάδα και Ελευθεροχώρι. Στην αρχαιότητα υπήρχε με την ονομασία Χάραδρον. Σήμερα είναι η έδρα του Δήμου Ζηρού, ο Δήμος που ανήκει και το χωριό μας.

Παραδοσιακή και φιλόξενη, διατηρεί μέχρι σήμερα πολλά στοιχεία από τον πατροπαράδοτο τρόπο ζωής. Ίσως γι' αυτό την τιμούν οι πελαργοί με την παρουσία τους. Δεν

φέρνουν μαζί τους μωρά, φέρνουν όμως την άνοιξη! Μόλις μπει ο Μάρτης, οι πελαργοί καταφθάνουν στην όμορφη Φιλιππιάδα και εγκαθίστανται για να περάσουν τις καλοκαιρινές τους διακοπές! Μέχρι τα μέσα Αυγούστου κυριαρχούν με την παρουσία τους δίνοντας ιδιαίτερο χρώμα στην πόλη. Πράγματι, η Φιλιππιάδα είναι η πόλη με τους περισσότερους πελαργούς σε ολόκληρη την Ελλάδα!

Πολλοί λένε ότι η ζεστασιά και η φιλοξενία των κατοίκων προσελκύει εδώ τα όμορφα αυτά πουλιά και, πράγματι, οι πελαργοί δεν αποτελούν απλά ένα πόλο έλξης επισκεπτών αλλά ένα γνήσιο, ζωντανό σύμβολο που είναι άρρηκτα δεμένο με την ταυτότητα της πόλης. Οι κάτοικοι της Φιλιππιάδας ασχολούνται κυρίως με γεωργικές και κτηνοτροφικές δραστηριότητες ενώ πρόσφατα άρχισαν να αναπτύσσουν σύγχρονες μονάδες μεταποίησης των προϊόντων τους. Όταν όμως όλα γίνονται με σεβασμό στη φύση και το περιβάλλον, φαίνεται ότι έχουν και την ανάλογη ανταμοιβή. Έτσι, οι πελαργοί επικροτούν τον τρόπο ζωής στη Φιλιππιάδα μέχρι σήμερα!

Ελένη Νάκα

Συντακτική Ομάδα

- Κίτσιου Κατερίνα
- Κοκκίνη Αναστασία
- Κοκκίνη Βαλεντίνη
- Κοκκίνης Παναγιώτης
- Νάκα Ελένη
- Σιντόρη Λαμπρινή
- Χρήστου Κωνσταντίνος
- Χρήστου Νικόλαος

Υπεύθυνος Εφημερίδας :
Κώτσης Μάνθος

Το Δημοτικό σχολείο των Παπαδατών

Μπορεί οι περισσότεροι από εμάς να μην έχουμε πολλές εμπειρίες από το Δημοτικό του χωριού μας αφού το σχολείο έχει κλείσει εδώ και αρκετά χρόνια, γίναμε όμως μάρτυρες της ερήμωσής και εγκατάλειψής του. "Οι πιτσιρικοί" από τα έσοδα των πωλήσεων της εφημερίδας, αποφασίσαμε να ενισχύσουμε οικονομικά τις εργασίες συντήρησης του προσφέροντας 100 €.

Ν' αγαπάς την ευθύνη. Να λες, Εγώ, εγώ μονάχος μου έχω χρέος να σώσω την γη. Αν δεν σωθεί, εγώ φταίω.

N. Καζαντζάκης

Τις Εφημερίδες μας μπορείτε να τις δείτε και στο διαδίκτυο στην ιστοσελίδα της Ενορίας Παπαδατών www.papadates.gr !

Νικόπολη Τρέβεζας

Η Νικόπολη της Ηπείρου, το όνομα της οποίας εμπεριέχει τη λέξη νίκη, είναι κτισμένη στη χερσόνησο, η οποία χωρίζει τον Αμβρακικό κόλπο από το Ιόνιο πέλαγος. Βρίσκεται απέναντι από το Άκτιο και 6 χιλ. βόρεια από την Πρέβεζα. Θαλάσσιοι και χερσαίοι δρόμοι οδηγούσαν στη Νικόπολη και την κατέστησαν σημαντικό εμπορικό κέντρο. Η πόλη ιδρύθηκε ως σύμβολο της μεγάλης νίκης του Γάιου Ιουλίου Καίσαρα Οκταβιανού και μετέπειτα Ρωμαίου αυτοκράτορα Αυγούστου ενάντια στο Μάρκο Αντώνιο και την Κλεοπάτρα Ζ' της Αιγύπτου στο Άκτιο το 31 π.Χ. και άκμασε κατά τη ρωμαϊκή περίοδο.

Ήταν 2 Σεπτεμβρίου του 31 π.Χ., όταν συναντήθηκαν οι δυο στόλοι στη θάλασσα του Ακτίου και δόθηκε τέλος στην εμφύλια ρωμαϊκή διαμάχη. Μετά τη μεγάλη νίκη του, ο Οκταβιανός αποφάσισε να ιδρύσει τη Νικόπολη, όχι μόνο ως ανάμνηση της νίκης, αλλά βασικά ως κέντρο ελέγχου της δυτικής Ελλάδας μαζί με την Πάτρα. Επίσης, η ίδρυσή της εντάσσεται στην προσπάθεια εκρωμαϊσμού της Ελλάδας με ανοικοδόμηση παλιών και με την ίδρυση νέων πόλεων, αλλά και στην τόνωση της περιοχής, η οποία αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες τότε.

Η πόλη δημιουργήθηκε με συνοικισμό άλλων οικισμών (Κασσώπη, Αμβρακία, Λευκάδα κ.α.) και τη βίαιη ως ένα σημείο μεταφορά κατοίκων στη Νικόπολη. Στην αλιεία, γεωργία και κτηνοτροφία στηρίχτηκε η πόλη για την οικονομική της εξέλιξη. Η Νικόπολη στολίστηκε με επιβλητικά κτήρια από τα λάφυρα της λείας, αλλά και από δωρεές του Ηρώδη Α' της Ιουδαίας που βοήθησε στην κατασκευή πολλών κτηρίων, εκφράζοντας έτσι τη φιλία και τη συμπάθεια του προς τον Οκταβιανό. Ο Οκταβιανός της παραχώρησε σημαντικά προνόμια και πολλές φορολογικές ατέλειες, που συντέλεσαν στην αλματώδη ανάπτυξη της.

Καθώς η Νικόπολη απαρτιζόταν από κατοίκους διάφορων περιοχών της Ηπείρου και της Ακαρνανίας, ήταν φυσικό αυτοί να μεταφέρουν και τα λατρευτικά τους έθιμα μαζί. Για να τους καταπραΰνει ο Οκταβιανός έδωσε εντολή να μεταφερθούν στη νέα πόλη τα αντικείμενα λατρείας από τις παλιές πόλεις. Ο Οκταβιανός αφιέρωσε τη Νικόπολη στον Απόλλωνα Ακτιο ή Ακτιακό και προς τιμή του θεοπίστηκαν τα Νέα Άκτια που αποτελούσαν επανασύσταση των Ακτίων, των παλιών τοπικών αγώνων των Ακαρνανών. Έτσι απέκτησε αίγλη το ιερό του Απόλλωνα.

Οι πρώτες ανασκαφικές έρευνες στη Νικόπολη ξεκίνησαν το 1913 από τον τότε Έφορο Αρχαιοτήτων Α. Φιλαδέλφεια. Δυστυχώς τα αποτελέσματα αυτών των ανασκαφών δε δημοσιεύτηκαν, ενώ τα ευρήματα που φυλάσσονταν στο τζαμί της Πρέβεζας καταστράφηκαν μετά το βομβαρδισμό του στο Β' Παγκόσμιο

Πόλεμο. Από το 1925 συνέχισαν την έρευνα ο Έφορος Αρχαιοτήτων Γ. Μηλιάδης (ιερό του Απόλλωνα) και ο Αν. Ορλάνδος (παλαιοχριστιανικές βασιλικές). Το 1940 ξεκίνησε φιλόδοξο σχέδιο ανασκαφών ο Έφορος Αρχαιοτήτων Ι. Παπαδημητρίου για την ταύτιση των μνημείων που αναφέρει ο Στράβωνας. Η έρευνα αυτή διακόπηκε από την έναρξη του πολέμου. Από τότε η ΙΒ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων συνεχίζει μικρές ανασκαφικές έρευνες και αναστηλώσεις - συντηρήσεις μνημείων.

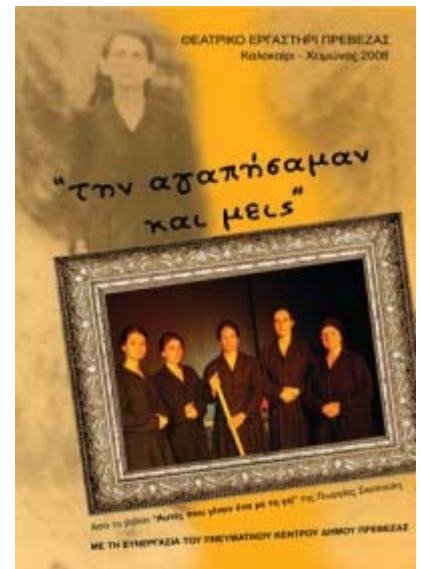

Την Πέμπτη 11 Αυγούστου οργανώθηκε Εκπαιδευτική Εκδρομή στην Πρέβεζα από το Μορφωτικό Σύλλογο. Μια εκδρομή που παρόλο κοντινή πολλοί ίσως δεν είχαν τολμήσει. Το πρόγραμμα περιελάμβανε αναχώρηση από το χωριό στις 8:30 με άφιξη στο νέο Αρχαιολογικό Μουσείο της Πρέβεζας. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε τον Αρχαιολογικό χώρο των εκθεμάτων. Τέλος υπήρχε ελεύθερος χρόνος για βόλτα στα μαγαζιά και το λιμάνι της Πρέβεζας.

Παναγιώτης Κοκκίνης

Την αγαπήσαμε και μεις

Την Τετάρτη 10 Αυγούστου παρουσιάστηκε από το "Θεατρικό Εργαστήρι Πρέβεζας" η θεατρική παράσταση "την αγαπήσαμε κι εμείς". Πρόκειται για μια αληθινή ιστορία από ένα χωριό εδώ πιο κάτω, το Ριζοβούνι. Η παράσταση μιλούσε για ένα κορίτσι, γυναίκα πια, που αφηγούταν την ιστορία του. Στα νεανικά της χρόνια ήταν πολύ άξια και ικανή στις δουλειές της οικογένειας, γι αυτό άλλωστε σταμάτησε πολύ νωρίς το σχολείο και πριν καλά πατήσει στην ηλικία γάμου παντρεύτηκε με προξενικό έναν νέο από τον δίπλα μαχαλά. Στο έργο που παρακολουθήσαμε είδαμε τον τρόπο που γινόταν η όλη διαδικασία, δηλαδή τα προξενιά και τα προικοσύμφωνα, κάτω βέβαια από την πλήρη άγνοια των μελλόνυμφων και κυρίως της γυναίκας. Στο έργο παρουσιάζονται μικρές στιγμές χαράς από την αυτεπιστοσύνη του σπιτιού τους μέχρι την στιγμή που ο σύζυγος της έπρεπε να υπηρετήσει στο στρατό, όπου και σκοτώθηκε εν όψει πολέμου. Μετά από επίμονες προσπάθειες των γνωστών της ξαναπαντρεύτηκε και υιοθέτησαν μια

κοπελίτσα από την Κρασιά για να τους φυλάξει στα γεράματα αφού δεν μπορούσαν να κάνουν παιδιά. Και όντως και τον πατέρα της τον φύλαξε όσο ήταν άρρωστος μέχρι τον θάνατο του αλλά και την μητέρα της. Ήταν μια παράσταση εμπνευσμένη από τη ζωή που έζησαν αρκετές γυναίκες της Ηπείρου, μέσα σε χρόνια δύσκολα αλλά γεμάτα μικρές στιγμές χαράς που μπορούν να κάνουν ευτυχή έναν άνθρωπο που μάχεται ως το τέλος της ζωής του.

Βαλεντίνη Κοκκίνη, Λαμπρινή Σιντόρη

Την Κυριακή 14 Αυγούστου έγινε το πολυαναμενόμενο καλοκαιρινό πάρτι νεολαίας. Οι νέοι και όσοι αισθάνονται νέοι, ήταν όλοι παρόντες και ως ένας φιλόξενος τόπος μας τίμησαν με την παρουσία τους συμμαθητές και φίλοι από διπλανά χωριά. Μιλήσαμε, διασκεδάσαμε, χορέψαμε... Και γενικά περάσαμε πολύ ωραία έως τις πρώτες πρωινές ώρες !

Στις 16 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε το ετήσιο καλοκαιρινό γλέντι " Το αντάμωμα των Σιαρκαίων ". Στο γλέντι αυτό προσκεκλημένοι ήταν όλοι οι Σιαρκαίοι, μικροί και μεγάλοι. Καλεσμένοι ήταν βέβαια και όλο το Χάλασμα. Και φυσικά έγινε στον τόπο των Σιαρκαίων στις πηγές Πλατοΐου. Τα αναψυκτικά και τα ποτά και κυρίως το τσίπουρο έρρεαν άφθονα όπως και τα φαγητά. Την παράσταση εκτός από την ζωντανή μουσική έκλεψε η γίδα η βραστή και τα μακαρόνια που παραδοσιακά σερβίρονται αργά. Και βέβαια αφού φάγαμε, χορέψαμε, γλεντήσαμε ανανεώσαμε το ραντεβού μας για του χρόνου με ακόμα περισσότερο κέφι !

Βαλεντίνη Κοκκίνη

Άη Λιάς

Φέτος ήταν η πρώτη φορά που αποφασίσαμε με την φίλη μου να πάμε στην ολονυχτία που διοργανώνουν οι νέοι του χωριού μας προς τιμήν του Άη Λια. Ο κόσμος μόλις φτάσει στο ψηλότερο σημείο του βουνού που είναι χτισμένη η εκκλησία πηγαίνει και προσκυνάει την εικόνα του Αγίου. Κατόπιν, τα άτομα που θα παραμείνουν εκεί το βράδυ χωρίζονται σε ομάδες. Η κάθε ομάδα είναι από το χωριό οργανωμένη, με καθετί που θα χρειαστεί για την παραμονή της το βράδυ στο βουνό. Ο καθένας έχει αναλάβει να κάνει κάποια δουλειά, κάποιος θα πρέπει να ανάψει την φωτιά, κάποιος άλλος να αναλάβει να ψησει το κρέας ή ότι άλλο υπάρχει. Αφού φάγαμε και ήπιαμε σειρά είχε το τραγούδι και ο χορός μπροστά στις φωτιές που είχαμε ανάψει. Τα τραγούδια που ακούστηκαν ήταν σε όλους γνωστά και έτσι όλοι τραγουδούσαν. Κάποια τραγούδια άρεσαν σε μερικούς και θέλησαν να τα χορέψουν. Όλο αυτό γινόταν γύρω από την όμορφη φωτιά. Το γλέντι κράτησε μέχρι το πρωί που ο κόσμος ερχόταν από το χωριό για την Θεία Λειτουργία. Έτσι, όλοι αρχίσαμε να μαζεύουμε τα πράγματα μας και σιγά-σιγά όλοι ανεβήκαμε στην εκκλησιά. Ήταν μια από τις πιο ωραίες εμπειρίες στην ζωή μου!!!! Αυτό που θέλω, είναι του χρόνου είναι να μπορέσω να ξαναπάω!!!

Λαμπρινή Σιντόρη

Η φωτογραφία είναι από το πανηγύρι του Αγίου Κοσμά στις 23 Αυγούστου όπου εθελοντικά βοηθήσαμε τα μέλη του Συλλόγου μαζί με και με άλλα παιδιά του χωριού.

Η Μονή Δουραχάνης

Βρίσκεται στους πρόποδες του Μιτσικελιού, λίγο μετά την Ντραμπάτοβα, περικυρλισμένη από υψηλό περίβολο, με το καμπαναριό να βγαίνει μέσα από αυτόν, τα πεύκα και τα πουρνάρια. Η παράδοση θέλει για κτήτορα της μονής τον Ντουραχάν ή Τουραχάν Πασά, που μια άγρια νύχτα του 1434 πέρασε αλώβητος αυτός και τα στρατεύματά του την παγωμένη λίμνη των Ιωαννίνων. Αποδίδοντας την σωτηρία του σε θαύμα της Παναγίας έχτισε στην χάρη της το μοναστήρι που φέρει το όνομά του. Το καθολικό της είναι τρίκλιτη βασιλική με πρόναο-γυναικωνίτη, κυρίως ναό και Ιερό βήμα. Με ενδιαφέρουσες τοιχογραφίες και σκαλιστό ξύλινο τέμπλο, άμβωνα και δεσποτικό. Η μονή κάηκε το 1825 και ξαναχτίστηκε το 1830. Το 1933 λεηλατήθηκε και δολοφονήθηκε ο ηγούμενος της. Το 1974 λεηλατήθηκε και πάλι αλλά επαναλειτούργησε τον ίδιο χρόνο.

Φωτογραφίες από την εκδρομή της Αγ. Τριάδος "Φανερωμένης" Παπαδατών στη Μονή, την Τετάρτη 25/05/2011

Αναστασία Κοκκίνη, Νίκος Χρήστου

Ένα τραγούδι . . .

Κοίταξε Μπροστά

Μουσική/Στίχοι: **Νέα Τάξη Πραγμάτων**

Γράφω ένα τραγούδι μονάχα για την πάρτη μου
κάθε φορά που σε κοιτώ, κοιτώ τα λάθη μου
Ίσως τελικά να έκανα ένα μεγάλο λάθος
ερωτεύτηκα μια σκιά, μέσα στο βάθος
Ένα μέρος της καρδιάς μου στο έκανα τραγούδι
να σε νανουρίζει, σαν αγγελούδι
Θεά σε κέρδισα με λόγια παραμορφωμένα
Μάλλον αυτό δεν ήταν αρκετό για σένα..

Πίστεψα στο πεπρωμένο, σ' όλα τα σημάδια
Πίστεψα στον χαρακτήρα σου, στα μάτια σου τα πλάνα
Με μάγεψαν τα άτιμα, με κάναν να υποφέρω
Σε βάφτισα Αρχή του Τέλους μου, μα τώρα ξέρω
Ήσουν και θα είσαι όνειρο ανεκπλήρωτο ομορφιά μου
Δεν σε κατηγορώ για τίποτα, ξέρω τα σφάλματά μου
Στον αυθορμητισμό μου μέσα χάθηκα..
Προσπάθησα για μια αγάπη μάταια κ άδικα
Άνοιξα κάθε κάστρο, κάθε πύλη της καρδιάς μου
να παρελάσει από μπροστά η ομορφιά σου
Πάντα πίστεψα πως ότι αξίζει, και τα παντοτινά
μάλλον για πολλοστή φορά, λάθος ξανά

Άσε φίλε τα παλιά και κοίταξε μπροστά
Δεν έχει νόημα να πνίγεσαι στη μοναξιά..
Άσε το τραγούδι να ζεστάνει την καρδιά
Ήταν δύσκολη η νύχτα, νέα μέρα ξεκινά..

Ψέμα κ αλήθεια ένα, θολή πραγματικότητα
Βύθιζες το σύμπαν μου στην ματαιότητα
Η ενότητα που είχαμε κομμάτια σπασμένα
και μέσα σ' αυτά βλέπω εσένα κ εμένα
Χρόνια ευτυχισμένα και όλα αυτά γιατί;
Ήσουν ένας άγγελος που έπεσε στη γη
Ακόμα δεν κατάλαβα ποια ήταν η αφορμή
που σ' έδιωξαν από κοντά τους οι ουρανοί
Σε βλέπω στ' όνειρο μου, όμως μη φεύγεις στάσου
είναι τα πάντα τόσο γκριζα μακριά σου
Μου λείπει η αθωότητα και η ματιά σου
Τα πάντα μου θα έδινα για ένα λεπτό κοντά σου

Άλλη μια σελίδα από ένα γράμμα ανεπίδοτο
Άλλη μία μέρα μακριά σου τόσο δύσκολο
Άλλη μία νύχτα σε γκριζα μονοπάτια
Άλλο ένα ποίημα μου κυλάει απ' τα μάτια..

Άσε φίλε τα παλιά και κοίταξε μπροστά
Δεν έχει νόημα να πνίγεσαι στη μοναξιά..
Άσε το τραγούδι να ζεστάνει την καρδιά
Ήταν δύσκολη η νύχτα, νέα μέρα ξεκινά..

Ίσως να φταίει που ερωτεύτηκα πρώτα την μουσική
Ίσως να φταίει που δεν ήμουν τόσο συχνά εκεί
Ίσως να φταίει η ξενιτιά που σε βρήκε ένα πρωί
απροσάτευτη, ευάλωτη και μόνη σαν κερί,
να λιώνεις και να καίγεσαι σαν αμαρτωλή,
να νιώθεις τόσο βρώμικη, όμως δεν έφταιγες εσύ
για την άδικη τη βίαιη αγιάτρευτη πληγή
που σου άφησε ο δαίμονας εκείνη τη στιγμή
Κ ήταν τέτοια η πληγή που δεν χώραγα εκεί
ή προστάτευες κ μένα με την γκριζα σου στοργή

Γιατί διάλεξες η κόλαση να 'ναι μοναχική;
Γιατί μ' έβγαλες απ' έξω
ήμουν βράχος είχες πει
Μάλλον άδικα θεώρησα την σχέση ικανή
αγκαλιάζει την ψυχή σου, να γιατρέψει το κορμί
Τώρα πια εναποθέτω όλα αυτά σε προσευχή :
Να 'χεις κάθαρση, αγάπη κ αγκαλιά αγγελική..

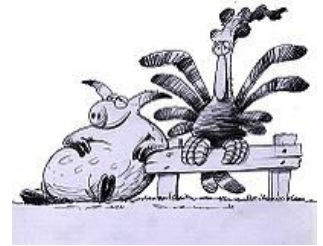
Άσε φίλε τα παλιά και κοίταξε μπροστά
Δεν έχει νόημα να πνίγεσαι στη μοναξιά..
Άσε το τραγούδι να ζεστάνει την καρδιά
Ήταν δύσκολη η νύχτα, νέα μέρα ξεκινά..

Κατερίνα Κίτσιου

Γελοιογραφία

Από το βιβλίο "Χαμηλές πτήσεις" του Αρκά

Λίγα λόγια για τον Αρκά...

Ο **Αρκάς** είναι Έλληνας καλλιτέχνης που ασχολείται με την τέχνη των Κόμικς. Ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '80 δημοσιεύοντας τη σειρά "Ο Κόκκορας" στο περιοδικό Βαβέλ και στη συνέχεια στο ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ και στο ΜΙΚΡΟ ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ.

Το έργο του αποτελείται κυρίως από σειρές με συγκεκριμένο θέμα - πρωταγωνιστές που δημοσιεύονται σε περιοδικά και εφημερίδες και συγκεντρώνονται στη συνέχεια σε άλμπουμ.

Από τα έργα του ο "Ισοβίτης" έχει γίνει σειρά με μαριονέτες για την ελληνική τηλεόραση. Δουλειές του έχουν μεταφραστεί σε άλλες γλώσσες (αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά, ισπανικά, πορτογαλικά, πολωνικά, ρουμανικά, σέρβικα και βουλγάρικα).

Το πραγματικό του όνομα δεν είναι γνωστό, παρόλο που έχει αναφερθεί το όνομα Αντώνης Ευδαίμων.

Νίκος Χρήστου